

**Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach,
Právnická fakulta**

PRÁVNA VEDA A PRAX V TREŤOM TISÍCROČÍ

Zborník príspevkov z medzinárodnej vedeckej konferencie

PRÁVNA VEDA A PRAX V TREŤOM TISÍCROČÍ

medzinárodnej vedeckej konferencie

27. – 28. február 2015

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach,
Právnická fakulta, Košice

KOŠICE 2015

Zborník príspevkov z medzinárodnej vedeckej konferencie
PRÁVNA VEDA A PRAX V TREŤOM TISÍCROČÍ

/27. – 28. február 2015/

Programovy a vedecky vybor: doc. JUDr. Gabriela Dobrovičová, CSc
doc. JUDr. Sergej Romža, PhD
JUDr. Ivan Roháč, LL.M, MBA, PhD
doc. JUDr. Julius Kovach, CSc
JUDr. Martina Řeřichová
JUDr. Yana Lengerova, CSc

Za odbornú a jazykovú stránku príspevkov zodpovedajú autori.
Rukopis neprešiel jazykovou úpravou.

Vydal: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Košice, 2015

OBSAH

HISTÓRIU A TEÓRIA ŠTÁTU A PRÁVA, FILOZOFIU PRÁVA

Бунчук О. Б. Історія українського права у науковій спадщині Івана Франка	8
Гончар Д. В. Методологія дослідження права на правову допомогу	11
Долинська М. С. До питання зародження нотаріату та нотаріального законодавства за часів Древнього Риму	13
Міма І. В. Фактори, що впливають на становлення релігійно-правової традиції	16
Михайлина Т. В. Коллизионные нормы: проблемы правовой природы и структуры	18
Настасяк І. Ю. Теоретичні аспекти конвергенції сучасних правових систем світу	21
Постол К. А. Інститути громадянського суспільства як суб'єкти правовідносин	23

ÚSTAVNÉ PRÁVO

Боберська К. Г. Проблеми конституційної дефініції права на зайняття підприємницькою діяльністю	26
Слїнько Т. М. Транспарентність влади як запорука демократичного врядування	28
Товолжанська О. В. Інститут дифамації як новітній погляд на захист честі й гідності людини	31
Худик А. М. Правове регулювання публічних фінансів у конституціях соціально-інструментальної демократичної конституційної моделі	32
Юркевич Х. І. Представницький мандат у межах класичних підходів до праворозуміння	35

MEDZINÁRODNÉHO VEREJNÉHO PRÁVO

Андрейченко С. С. Недержавні актори та міжнародна відповідальність: відступ від державно-центристського підходу	38
Melnychuk O. M. Some aspects of the theory of the international legal process	40
Мякота О. В. Міжнародно-правове регулювання потрійних точок стику державного кордону України з кордонами сусідніх держав	43
Fysun Yu. Yu. From defamation of religions to incitement to hatred: evolution of UN approaches	45

Шварцева М. І. Правотворча діяльність Парламентської Асамблеї Ради Європи	48
---	----

MEDZINÁRODNOM SÚKROMNOM PRÁVO

Борщевська Г. Е., Серeda А. М. Класифікація норм міжнародних договорів у сфері захисту соціальних прав та інтересів працівників-мігрантів.....	51
Филиппев А. А. Соглашение о выборе права в международном частном праве Украины и Европейского Союза	53

PRÁVO EURÓPSKEJ ÚNIE

JUDr. Sestrienková Alexandra. Zdravotné postihnutie ako diskriminačný dôvod v kontexte medzinárodného práva, práva EÚ a judikatúry SD EÚ	56
Палєєва Ю. С. Правова природа Європейського Союзу: проблеми визначення.....	60

ŽIVOTNÉ, RÔDA, POĽNOHOSPODÁRSKY PRÁVO

Брінцов А. І. Кодифікація аграрного законодавства України в умовах інтеграції до Європейського Союзу	63
Жидан О. С. Особливості правової охорони природних болотних комплексів в системі збереження біорізноманіття.....	65
Муравська М. Л. Борьба зі шкідливою дією вод за законодавством України	67
Сидоров Я. О. Правове забезпечення державної підтримки сільського господарства: основні перспективи розвитку	70

OVĀIANSKEHO PRÁVO A RIADENIA

Богатчук Д. П. «Зелений» тариф та вимоги щодо «місцевої складової» в сфері альтернативної енергетики в Україні – правові проблеми та пропозиції щодо їх вирішення	73
Валах В. В. Вольовий елемент при цивільному правонаступництві	76
Гетманцев О. В. Межі правового регулювання в сфері цивільного процесу	78
Зеліско А. В. Цивільно-правова характеристика підприємницьких юридичних осіб приватного права.....	80
Милушева Т. В., Перепєлкина Н. В., Кусков А. С. Принцип свободи договору в російській цивілістическій доктрині.....	83

Ruzhytska Ye. O. The right of consumers to proper product quality	86
Серветник А. Г. Розвиток концепції принципу відкритості судового розгляду в сучасному цивільному процесі України	88
Толкушкіна К. В. Особливості захисту житлових прав неповнолітніх у цивільному судочинстві України.....	91
Шурин О. А. Зарубіжний досвід врегулювання питання підготовки справи про поновлення на роботі у зв'язку із розірванням трудового договору за ініціативи роботодавця до судового розгляду	94

OBCHODNÉ PRÁVO A RIADENIA

JUDr. Urbáni Rastislav, LL.M. Marenie konkurzného alebo vyrovnacieho konania	97
Граб С. О. Законність та верховенство права як основні принципи господарського судочинства.....	105
Korotash Yaroslav. Concerning the need of legislative regulation of term «input» ...	108
Подоляк С. А. Основні напрямки удосконалення господарського законодавства України в сучасних умовах	110

PRACOVNÉ PRÁVO

Гетьманцева Н. Д. Поняття и особенности норм трудового права	113
Одовічена Я. А. Громадські роботи та інші роботи тимчасового характеру як спосіб зменшення безробіття	116

SPRÁVNEHO PRÁVO A RIADENIA

Зеленський Є. С. Міжнародні стандарти в адміністративно-примусовій діяльності міліції України відносно дітей	119
Кубаєнко А. В. Напрями зміни діяльності органів внутрішніх справ України в умовах реформування.....	122
Рябець Т. С., Лавренчук О. А. Правові проблеми інформованої згоди пацієнта на медичне втручання із застосуванням нанотехнологій	125
Мельник В. І. Організація охорони громадського порядку в сільській місцевості.....	126
Мойсей Л. О. Адміністративно-правові аспекти поняття житла в галузях права України.....	129
Olkhovyk Ie. O. Peculiarities of asylum and refugee status in Germany	131

Сидорчук А. О. Донорство крові та її компонентів у вітчизняній правовій науці.....	134
Співак М. В. Гармонізація законодавства України в галузі охорони здоров'я до правових норм Європейського Союзу.....	137
Степанов І. О. Проблеми адміністративно-правового регулювання правової роботи у закладах та органах охорони здоров'я України.....	140
Удяк В. І. Шляхи подальшого реформування Державної фіскальної служби України в контексті євроінтеграційних процесів	142
Федотов О. П. Щодо справляння єдиного збору у пунктах пропуску через державний кордон України за проїзд автомобільними дорогами вантажного транспортного засобу перевізника-нерезидента	144

FINANCIE PRÁVO

Raritska V. B. Etatist nature of the state as a determinant of authoritative character of tax relations	148
Фоменко Ю. О. Фінансовий контроль у бюджетному процесі.....	150

INFORMÁCIE O PRÁVO

Селезньова О. М. Значення комплексного підходу у дослідженнях сутності інформаційного права.....	152
---	-----

TRESTNÉ PRÁVO, TRESTNÉ PRÁVO VÝKON

Броневицька О. М. Виконання Україною зобов'язань у кримінально-правовій сфері за міжнародними договорами, укладеними від імені СРСР.....	154
Лісняк С. Г. Кримінологічна характеристика злочинів проти волі, честі та гідності особи (2010 – 2014 роки).....	156
Ребенко С. М. Щодо кримінально-правової охорони ґрунтового покриву (поверхневого шару) земель в Україні	159
Сметаніна Н. В. Соціальні наслідки злочинності і їх вплив на сучасне суспільство	161
Фінчук В. В. Соціальне підґрунтя злочинності у сфері ПЕК України.....	164

TRESTNÉHO RIADENIA; KRIMINALISTIKY

JUDr. Martina Řeřichová. Základný cieľ, hlavné formy a druhy kriminalistickej identifikácie	168
--	-----

Бойко О. П. Взаємодія слідчих з підрозділами карного розшуку на стадії досудового розслідування за КПК України: проблемні питання.....	180
Босак А. В. Дізнання в умовах необхідності прийняття закону про кримінальний проступок.....	183
Комель М. Ю. Процесуальні проблеми інституту екстрадиції в умовах реформувань сучасного українського законодавства.....	185
Leshenko E. Yu. Criminal proceedings in the context of Ukrainian legislation and international legal standards.....	187
Пчеліна О. В. Питання подолання протидії розслідуванню злочинів у сфері службової діяльності.....	188
Сиза Н. П. Значення підсудності для забезпечення правосуддя у кримінальному провадженні	191
Черняк Н. П. Розумність строків – сучасна проблема застосування кримінального процесуального законодавства України	194

8. Наливайко Л.Р. Тлумачний термінологічний словник з конституційного права/ Л. Р. Наливайко, М. В. Беляєва ; Уклад.: Л.Р. Наливайко, М.В. Беляєва. – К.: «Хай-Тек Прес», 2013. – 408 с.

9. Популярна юридична енциклопедія / Кол. авт.: В.К. Гіжевський, В.В. Головченко, В.С. Ковальський (кер.) та ін. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 528 с.

10. Різник С.В. Забезпечення державою конституційного права людини і громадянина на підприємницьку діяльність: Автореф. дис... канд. юрид. наук. – К., 2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.librar.org.ua/08rsvnpd.pdf>. – Назва з екрану.

11. Фролов Ю. Право людини і громадянина на підприємницьку діяльність в Україні: конституційно-правовий аспект / Ю. Фролов // Бюлетень Міністерства юстиції України. – №8. – 2003. – С.51-61.

12. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. – К., 1998. – Т. 5. – 2002. – 720 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://cyclop.com.ua/content/view/1257/58/1/2>. – Назва з екрану.

ТРАНСПАРЕНТНІСТЬ ВЛАДИ ЯК ЗАПОРУКА ДЕМОКРАТИЧНОГО ВРЯДУВАННЯ

Слінько Т. М.

кандидат юридичних наук, доцент

*Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна*

Питання прозорості і відкритості влади, її підконтрольності громадськості є надзвичайно актуальними для української держави та є невід'ємною складовою належного врядування. Відкритість влади – це шанс для України встигнути до інформаційного відкритого суспільства, як до найбільш продуктивного, екологічного, яке забезпечує нову якість життя та нову мотивацію праці [3. с. 175]. Одним із головних пріоритетів України є прагнення побудувати орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток інформаційне суспільство, в якому кожен міг би створювати і накопичувати інформацію й знання, мати до них вільний доступ, користуватися й обмінюватися ними, щоб надати можливість кожній людині повною мірою реалізувати свій потенціал, сприяючи суспільному і особистому розвитку та підвищуючи якість життя. Це визначено Законом України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [2. с. 10-11].

Транспарентність влади є невід'ємною рисою демократії, індикатором її рівня у суспільстві, необхідною умовою забезпечення передбачених Конституцією України прав громадян на інформацію, участь в управлінні державними справами. Відкритість і прозорість влади дозволяє громадянам отримувати адекватне уявлення та формувати критичні судження про стан українського суспільства, про позицію і дії органів публічної влади, підвищувати дієвість та ефективність громадського контролю за діяльністю органів публічної влади. Останні роки продемонстрували, що в українському суспільстві зростає попит на участь громадян у формуванні змісту державної політики та разом з тим – на підвищення відповідальності та підзвітності (підконтрольності) суспільству органів державної влади, посадовців всіх рівнів.

Сучасні реалії диктують необхідність подальшого поліпшення інформування громадськості, висвітлення діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування. Це досить істотне питання вирішення якого сприятиме подоланню відчуженості між владою та її конституційним джерелом – народом України, створенню атмосфери

довіри та взаємоповаги у відносинах між ними. Основною складовою демократичного суспільства є поінформована громадськість, а на засоби масової інформації покладається найбільш відповідальна місія – забезпечити поширення точної, збалансованої та базованої на фактах інформації, яка потрібна громадянам для ухвалення рішень з питань, що стосуються їхнього життя в демократичному суспільстві. Звідси випливає, що інформація виступає «киснем» демократії, а ЗМІ стають посередником у забезпеченні діалогу між владою і громадянами, а «... без вільної преси демократія неможлива» [1, с. 99].

Положення Конституції України в цілому складають досить міцний фундамент щодо регламентування прав і свобод людини і громадянина в інформаційній сфері. Першоосновою для таких, пов'язаних між собою конституційних прав, як свобода вираження поглядів (включає свободу інформації) та права на доступ до інформації є ст. 34 Конституції України. Окрім права на вільне вираження своїх поглядів і переконань, права вільно збирати, зберігати, використовувати та поширювати інформацію (ст. 34), Конституція України також закріплює право кожного громадянина знайомитися в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, в установах і організаціях з відомостями про себе (ч. 3 ст. 32), гарантує право вільного доступу до інформації про стан довкілля, якість харчових продуктів, предметів побуту (ч. 2 ст. 50), право знати свої права і обов'язки (ч. 1 ст. 57), встановлює, що закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права та обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення в порядку, встановленому законом.

Відкритість та гласність діяльності різних гілок державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні також визначається відповідними конституційними нормами. Так, важливою конституційною гарантією інформаційної прозорості влади є презумпція відкритості засідань Верховної Ради України (ч. 1 ст. 84), а також право народного депутата України звертатися із запитом до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування (ст. 86), та обов'язковість оприлюднення звітів про виконання Державного бюджету України (ст. 97). Отже, зазначені норми певною мірою є втіленням у Конституцію України концепції свободи інформації та її органічного складника – права на доступ до інформації.

До того ж, гарантується також судовий захист права громадян спростувати недостовірну інформацію про себе і членів своєї сім'ї та право на відшкодування матеріальної і моральної шкоди, завданої збиранням, зберіганням, використанням та пошуком подібної інформації. Так, відповідно до п. 3 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України № 8-рп/2003 від 10 квітня 2003 року (справа про поширення відомостей) звернення громадян до правоохоронного органу, що містять певні відомості про недодержання законів посадовими або службовими особами, передаються чи повідомляються не з метою доведення таких відомостей до громадськості чи окремих громадян, а з метою їх перевірки уповноваженими на це законом іншими посадовими особами...

Порядок всебічного і об'єктивного висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування визначається Законом України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації». Відповідно до цього закону ЗМІ мають право висвітлювати всі аспекти діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування. На ці органи покладається обов'язок надавати ЗМІ повну інформацію про свою діяльність через відповідні інформаційні служби органів державної влади та місцевого самоврядування, забезпечувати журналістам вільний доступ до неї.

Разом з тим, Законом на органи державної влади та органи місцевого самоврядування покладається обов'язок у своїх кошторисах передбачати витрати на висвітлення своєї діяльності ЗМІ. Більш того, для висвітлення власної діяльності, вони мають право засновувати або бути співзасновниками друкованих чи аудіовізуальних ЗМІ в порядку, що

встановлений законодавством України. Також цей закон наголошує, що висвітлення діяльності судів загальної юрисдикції України та Конституційного Суду України здійснюється аудіовізуальними засобами інформації на засадах укладених між ними угод.

Значний поступ у подальшому вдосконаленні законодавчого регулювання інформаційної сфери, що поліпшує правові передумови для забезпечення відкритості і прозорості у функціонуванні органів державної влади та органів місцевого самоврядування й доступу громадян до інформації про їх діяльність здійснено завдяки ухваленню Закону України «Про доступ до публічної інформації». Цей закон встановив принцип максимальної відкритості влади, а це означає, що вся інформація про діяльність влади є відкритою, за винятком в дуже особливих ситуаціях. Разом з тим, аналіз сучасного стану забезпечення доступу громадян до публічної інформації свідчить про те, що сьогодні все ще існує багато труднощів у сфері дотримання цього права, а також про відсутність будь-яких зрушень у бік більшої інформаційної відкритості української влади. Подією, яка продемонструвала неготовність щодо прийняття парадигми відкритості стало Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Жашківської районної ради Черкаської області щодо офіційного тлумачення положень частини першої, другої статті 32, частини другої, третьої статті 34 Конституції України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012. Зокрема, у своєму рішенні Конституційний Суд зазначає: «Системний аналіз частини першої, другої статті 24, частини першої статті 32 Конституції України дає підстави ... вважати, що реалізація права на недоторканість особистого і сімейного життя гарантується кожній особі незалежно від статі, політичних, майнових, соціальних, мовних та інших ознак, а також статусу публічної особи, зокрема державного службовця, державного чи громадського діяча, який відіграє певну роль у політичній, економічній, соціальній, культурній або іншій сфері державного та суспільного життя».

Отже, інформаційна відкритість органів державної влади та органів місцевого самоврядування є запорукою здійснення ефективної державної політики, можливості громадськості контролювати діяльність владних інституцій. Проблема інформаційної відкритості влади не є «українською». В найбільш розвинених в громадянському розумінні країнах відкритість влади – це предмет постійної турботи і влади і суспільства. Один з перших ідеологів громадянського суспільства Т. Пейн стверджував, що влада в країні повинна бути обмежена на користь громадянського суспільства, а уряд має лише обов'язки перед громадянами. На сьогоднішній день однією з умов підтримки позитивного іміджу України для власних громадян є виконання чітких і прозорих процедур надання інформації про діяльність владних інституцій (в тому числі через мережу Інтернет)¹ і залучення громадськості до формування державної політики та до оцінювання якості її реалізації.

Література:

1. Демократичні засади організації і функціонування вищих органів державної влади України : монографія // за ред. Ю.Г. Барабаша/. – Харків. Право, 2013. – 272 с. (С. 99).
2. Лисицький В.І., Тацій В.Я. Права людини і громадянина як підґрунтя вдосконалення законодавства України. Проблеми законності [Текст] зб.наукових статей за ред. В.Я. Тацій/. Нац. юрид. акад. України ім. Я.Мудрого. – Х. 2009. – Вип. 100. – 416 с., С. 10-11.

¹ Сьогодні громадяни України мають доступ у мережі Інтернет: до 16 веб-сайтів міністерств, 13 веб-сайтів державних комітетів України та інших центральних органів, статус яких прирівнюється до державного комітету, 27 веб-сайтів центральних органів виконавчої влади зі спеціальним статусом, 19 веб-сайтів інших центральних органів і установ, 27 веб-сайтів обласних та міських державних адміністрацій. До речі, аналіз представлення видів інформації на веб-сайтах органів виконавчої влади показав, що більше ніж 50% веб-сайтів представлено 11 із 12 видів інформації, обов'язковість оприлюднення якої визначена ст. 15 Закону «Про доступ до публічної інформації».

3. Слінько, Т.М. Проблеми правового регулювання статусу ЗМІ щодо висвітлення діяльності органів публічної влади в контексті європейської інтеграції. [Текст] Наукові записки Львівського університету бізнесу та права: //Т.М. Слінько/. – Львів: ЛУБП, 2011. – 388 с. (С. 175).

ІНСТИТУТ ДИФАМАЦІЇ ЯК НОВІТНІЙ ПОГЛЯД НА ЗАХИСТ ЧЕСТІ Й ГІДНОСТІ ЛЮДИНИ

Товолжанська О. В.

студентка

*Київського кооперативного інституту бізнесу і права
м. Київ, Україна*

Конституція України визнає людину, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпеку найвищою соціальною цінністю (ст. 3) [3, с. 5]. Таким чином закріплюється факт наявності у кожної особи певного комплексу природних, невід'ємних прав та властивостей, які зумовлюються самим фактом існування людини і мають розглядатися як гарантія її гідності. Особливої актуальності набуває питання визначення меж якими охоплюються поняття честі і гідності людини.

Під гідністю розуміють внутрішню й зовнішню оцінку поваги до людини як найвищої від народження істоти, що має рівні можливості та права, наділена розумом, мовою й емоціями. З іншого боку, честь – це сукупність морально-етичних характеристик людини, яких та набуває протягом життя і які віддзеркалюють у зв'язку з цим її суть під різними кутами соціальної адаптації. Позбавити людину честі означатиме обезчестити її. На відміну від гідності, яка є об'єктивно-суб'єктивною цінністю, честь як показник моральності людини – завжди категорія суб'єктивна [4, с. 74].

В розділі II Конституції України закріплюється право кожного на повагу до його гідності, заборона застосування катування, жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність поводження чи покарання (ст. 28) [3, с. 10]. Тобто, в даному випадку, приниження гідності розглядається, перш за все, як заподіяння шкоди, що впливає на фізичне й психологічне існування й безпечний розвиток людини, як особистості.

В свою чергу, ст. 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод передбачає, що кожна людина має право на свободу вираження поглядів, одержання й поширення інформації та ідей без втручання держави та незалежно від кордонів [2]. У зв'язку з тим, що 9 листопада 1995 р. Україна вступила до Ради Європи і ратифікувала Законом України від 17 липня 1997 р. дану Конвенцію, вона визнала її чинність в національній правовій системі та обов'язковість рішень Європейського Суду з прав людини, що стосуються тлумачення і застосування Конвенції. Таким чином Україна взяла на себе зобов'язання дотримуватись положень щодо свободи думки й слова. Але іноді, така свобода може порушувати інше конституційне право – право на повагу до людської честі й гідності, шляхом втручання в особисте і сімейне життя й розповсюдження конфіденційної інформації про особу (ст. 32) [3, с. 11].

За кожною особою визнається право спростувати недостовірну інформацію про себе і членів своєї сім'ї та вимагати вилучення будь-якої інформації, а також право на відшкодування матеріальної і моральної шкоди, завданої збиранням, зберіганням, використанням такої недостовірної інформації (ст. 32) [3, с. 11]. При цьому, Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про застосування судами законодавства, що регулює захист честі, гідності й ділової репутації громадян та організацій» декламує аналогічну норму, щодо здійснення захисту честі, гідності й ділової репутації громадян і організацій від